

687.

**UCHWAŁA
PREZYDIUM KOMITETU EKONOMICZNEGO
RADY MINISTRÓW**

z dnia 4 maja 1950 r.

w sprawie upowszechnienia pracy zespołowej i dostosowania norm pracy w budownictwie do nowych metod wykonawstwa.

Rozwój współzawodnictwa pracy w budownictwie, nowe metody pracy zespołowej i osiągnięcia racjonalizatorów oraz postępująca mechanizacja budów już w ciągu roku 1949 zmieniły w sposób poważny dotychczasową organizację robót budowlanych.

Doświadczenia ubiegłego roku wskazały jednak na wady obowiązującego Katalogu Norm i Cen Jednostkowych, któ-

ry niejednokrotnie wywoływał niesłuszne proporcje w płacach poszczególnych robotników i nie pobudzał do podwyższania kwalifikacji i trwałego wzrostu wydajności pracy.

Dla stworzenia odpowiednich warunków pracy i płacy, dostosowanych do nowej organizacji metod wykonawstwa i ułatwiających upowszechnienie systemu pracy zespołowej, Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów uchwała, co następuje:

I. Zleca się Ministrowi Budownictwa opracowanie w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Pracowników Budownictwa, projektu zmian w szczegółowym Katalogu Norm i Cen Jednostkowych i przedstawienie projektu tych zmian Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, który zmiany te zatwierdzi, działając w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych.

Zmiany, o których mowa wyżej, uwzględnią aktualny stan organizacji wykonawstwa robót budowlanych i wyrażają się w ustaleniu prawidłowych norm pracy, ze szczególnym uwzględnieniem zespołowego systemu pracy.

Zmiany te, zgodnie z roboczymi założeniami Komisji Norm z dnia 29 marca 1950 r. podniosą dotychczasowe normy o około %:

	deskowanie	zbrojenie	betonowanie	murarskie własne	murarskie transportowe	ciężkie własne	tylnarskie transportowe	wodno- kanalizac.	tylnarskie własne	elektrotech- niczne
tradycyjne	12%	42%	57%	11%	13%	25%	50%	22%	12%	1%
dwójkowe				38%					71%	
trójkowe				79%				36%	89%	15%

I w związku z tym dokonana zostanie podwyżka t. zw. zachęty akordowej dla prac zespołowych w murarce, tynkarstwie i robotach wodno-kanalizacyjnych, z przeznaczeniem tej podwyżki dla kierującego zespołem.

Ponadto Katalog ten określi roboty, które winny być wykonywane wyłącznie w ściśle oznaczonym systemie zespołowym.

II. Ustala się, że Katalog Norm i Cen Jednostkowych, o których mowa w pkt. I niniejszej uchwały, wejdzie w życie z dniem 15 maja 1950 r., i z tym dniem uchylony jest w drodze protokołu dodatkowego, zawartego pomiędzy zainteresowanymi przedsiębiorstwami, a Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa, wszelkie dotychczas stosowane Katalogi Norm i Cen Jednostkowych w budownictwie, w szczególności Katalog, stanowiący załącznik do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 7.V. 1949 r.

III. Minister Budownictwa oraz inni właściwi Ministrowie, nadzorujący przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, wydadzą w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa odpowiednie zarządzenia, zapewniające wejście w życie Katalogu z dniem 15.V. 1950 r. we wszystkich podległych im przedsiębiorstwach, które dotychczas stosowały układ zbiorowy pracy dla przemysłu budowlanego.

IV. Minister Budownictwa i inni właściwi Ministrowie, nadzorujący przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, opracują do dnia 15 maja 1950 r. plan upowszechnienia zespołowego systemu pracy dla tych robót, które w Katalogu określone zostaną jako roboty, które winny być wykonywane w systemie zespołowym.

Plan ten ustali terminy, poczynając od których prace wyznaczone w Katalogu dla systemu zespołowego będą na konkretnie określonych budowach względnie zespołach budów, wykonywane wyłącznie w tym systemie.

V. Minister Budownictwa i inni właściwi Ministrowie, nadzorujący przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, równocześnie wydadzą szczegółowe instrukcje, zapewniające:

- a) sprawną organizację robót na budowach ze szczególnym uwzględnieniem zespołowych systemów pracy, oraz
- b) właściwe zaopatrzenie budów w materiały i sprzęt.

VI. Minister Budownictwa i inni właściwi Ministrowie, nadzorujący przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, w drodze zarządzeń, wydanych w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa ustala, że:

1. Prace, objęte normami i cenami jednostkowymi, nie mogą być wykonywane i opłacane w systemie dniówkowym.

2. Postanowienia § 11 układu zbiorowego pracy w budownictwie, jako wyjątkowe, nie dopuszczają wykładni

rozszerzającej i mogą być stosowane wyłącznie w tych przypadkach, gdy zostanie stwierdzone, iż po stronie pracownika nie ma jakiegokolwiek winy, niedbalstwa lub lekceważenia, które spowodowały niemożność uzyskania przez niego przy pracy akordowej zarobku równego stawce dniówkowej, właściwej dla tego pracownika.

3. Pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia za postój przez niego nie zawiniony jedynie wówczas:

a) gdy o powstaniu postoju natychmiast powiadomił bezpośredniego przełożonego na budowie, a ponadto

b) w przypadku, gdy postój mógł być przez pracownika przewidziany, jeśli uprzedził kierownictwo budowy lub bezpośredniego przełożonego o niebezpieczeństwie postoju.

VII. Minister Budownictwa i inni właściwi Ministrowie, nadzorujący przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, wydają zarządzenia:

1. zobowiązujące kierownictwo budów do niezwłocznego, po powstaniu postoju, przenoszenia pracowników do prac zastępczych o odpowiednim znaczeniu gospodarczym względnie—w razie braku takich prac, na okres przekraczający 5 dni, do niezwłocznego postawienia pracowników do dyspozycji władz przedsiębiorstwa dla zatrudnienia w innym miejscu pracy w obrębie tego samego przedsiębiorstwa;

2. zakazujące zatrudnienia pracowników kwalifikowanych przy pracach z natury rzeczy przewidzianych dla robotników niekwalifikowanych (prace placowe, transportowe, porządkowe itp.), a to nawet w ramach zastępczego zatrudnienia, o którym mowa wyżej pod pkt. 1;

3. ustalające osobistą i materialną odpowiedzialność kierowników budów i kierowników przedsiębiorstw budowlano-montażowych za wszelkie zaniedbania w organizacji robót na budowach, powodujące powstawanie postojów;

4. ustalające zasady sprawozdawczości, zawierającej dane o przyczynach i rozmiarach postojów na budowach.

VIII. Wykonanie niniejszej uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Budownictwa oraz innym właściwym Ministrom.

IX. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU EKONOMICZNEGO
RADY MINISTRÓW

H. Mine